

Sygn. akt IXKa 512/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Mirosław Wiśniewski**

Sędziowie - **SSO Lech Gutkowski**

- **SSO Andrzej Walenta (spr)**

Protokolant - **stażysta Marzena Chojnacka**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Barbary Dryzner**

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014r.,

sprawy **B. G.** oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1 kk, art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego (...) w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 05 sierpnia 2014r., sygn. akt VIIIK 336/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla punkt „II” wyroku;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** B. G. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 512/14

UZASADNIENIE

B. G. został oskarżony o to, że w dniu 06 września 2010r. w T. przy ul (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przedłożeniu sfałszowanej opłaconej faktury VAT za zużycie energii elektrycznej i świadczenie usług dystrybucyjnych i wprowadzeniu w błąd pracownika firmy (...). Autoryzowany Przedstawiciel (...) co do prawdziwości przedłożonego dokumentu i zamiaru spłaty zobowiązania, zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) nie wywiązując się z jej warunków, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.582,68zł na szkodę (...) -

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk;

Sąd Rejonowy w Toruniu na mocy wyroku z dnia 05 sierpnia 2014r., sygn. akt VIIIK 336/14 :

I. Uznał oskarżonego B. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk, w zw. z art. 11§2 kk i za to w myśl art. 11§3 kk na mocy art. 286§1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 33§1, §2 i §3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych stawka;

III. Na mocy art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

IV. Na mocy art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do podjęcia stałej pracy zarobkowej w terminie 2 (dwóch) miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku;

V. Na mocy art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłacenie kwoty 1582,68zł (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt dwa złote i 68/100 groszy) na rzecz pokrzywdzonej firmy (...) ul. (...) (...) W., w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku;

VI. Na mocy art. 73§1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VII. Zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy (...) w Toruniu zaskarżając powyższy wyrok w zakresie orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego .

Skarżący zarzucił wyrokowi :

obrazę przepisów prawa procesowego, to jest art. 335§1 kpk oraz art. 343§6 kpk, mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego kary i środków karnych odmiennych niż uzgodnione w dniu 27 marca 2014r. z podejrzanym i wskazanym we wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, załączonym do aktu oskarżenia z dnia 27 marca 2014r. i orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w wymiarze dwudziestu stawek dziennych w stawce kwotowej każda po 10zł., w sytuacji gdy kara ta nie była uzgodniona z oskarżonym w dniu 27 marca 2014r.

Formułując tego rodzaju zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktu „II”, a w pozostałej części o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, że w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z wymogami procedury karnej i prawidłowo ustalił stan faktyczny. Nie kwestionował tego także skarżący. Apelacja oskarżyciela publicznego jak wyżej wskazano jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie - odnośnie zarzutu obrazy przepisu art. 335§1 kpk i art. 343§6kpk. Na skutek przychylenia się do podniesionego w tym zakresie zarzutu zaskarżony wyrok Sądu I instancji został zmieniony.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zebranego materiału dowodowego mieści się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć, Sąd odwoławczy dostrzegł jednakże w zaskarżonym wyroku, zauważone także przez skarżącego, uchybienie. Podniesiony w tej sytuacji przez skarżącego zarzut obrazy prawa procesowego w realiach przedmiotowej sprawy jawi się jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona na jego poparcie w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący wskazując, iż wyrok wydany w trybie art. 335 kpk nie może zawierać innych rozstrzygnięć co do kary lub środków karnych niż te, które uzgodnione zostały z oskarżonym. Treść uzgodnienia zawarta jest w protokole przesłuchania B. G. z dnia 27 marca 2014r. i nie zawiera porozumienia o wymierzenie także kary grzywny (k. 182 akt). Tym samym zawarty we wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy umieszczonym w akcie oskarżenia (k. 205 akt) postulat prokuratora o wymierzenie także kary grzywny uznać należy jako wykraczający

poza ramy uzgodnienia poczynionego między prokuratorem a oskarżonym i jest wynikiem omyłki, którą dostrzegł w apelacji skarżący, a który to błąd w wyroku powielił Sąd Rejonowy. Poglądu powyższego nie zmienia fakt, że na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2014r. prokurator podtrzymał swój wniosek, a do tego wniosku przychylił się oskarżony. Wydaje się, że wiążącym w zakresie granic wniosku o dobrowolne poddanie się karze jest uzgodnienie co do wymiaru kary i środków karnych ustalone między prokuratorem a oskarżonym w trakcie przesłuchania w dniu 27 marca 2014r., a to właśnie uzgodnienie nie zawiera porozumienia co do wymierzenia kary grzywny. Bezsprzeczne jest, że we wniosku prokuratora o wydanie wyroku w trybie art. 335§1 kpk, który umieszczony został w akcie oskarżenia widnieje między innymi błędny zapis, w którym oskarżyciel publiczny domaga się orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny, a także obciążenie go kosztami sądowymi. Prokurator jak należy rozumieć, powołuje się na uzgodnienie tej kwestii z oskarżonym, co ma wynikać z protokołu przesłuchania z dnia 27 marca 2014r., a w istocie te kwestie jako uzgodnione, z treści tego protokołu nie wynikają. W tej sytuacji należy przyjąć, że taki a nie inny zakres kary i środków karnych został z oskarżonym uzgodniony, co jest warunkiem niezbędnym do zastosowania art. 335§1 kpk, to jest ugoda nie dotyczy wymierzenia kary grzywny i obciążenia kosztami sądowymi.

Na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd Rejonowy rozpoznając w dniu 5 sierpnia 2014r. sprawę na posiedzeniu z udziałem oskarżonego, uwzględnił w efekcie wniosek oskarżyciela publicznego, a w następstwie uznał, że okoliczności popełnienia czynu przez B. G. nie budzą wątpliwości, a jego postawa wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy i wydał wyrok skazujący uwzględniając, jak wskazano wyżej, wniosek oskarżyciela publicznego. Należy w tej sytuacji przyjąć, że rozstrzygnięcie przez Sąd Rejonowy i orzeczenie wobec oskarżonego także kary grzywny nie zostało wcześniej w taki sposób uzgodnione między prokuratorem a oskarżonym, jak tego wymaga art. 335§1 kpk.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok nie mógł się ostać w kształcie proponowanym przez Sąd Rejonowy.

Mając zatem na uwadze wniosek skarżącego zawarty w apelacji, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej zmiany wyroku sądu I instancji w ten sposób, że uchylił punkt „II” wyroku.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budzą natomiast w pozostałej części rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku.

Wobec powyższego oraz faktu, iż sąd odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, bowiem to omyłka Sądu Rejonowego spowodowała wszczęcie postępowania odwoławczego.